

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.122
din 17.02.2014**

Dosar nr.: 834/2013

Petiția nr.: 18429/05.12.2013

Petent: VCR

**Reclamat: Ministerul Finanțelor Publice, Consiliul Județean Sălaj,
Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vîrstnice,
Agenția Națională a Funcționarilor Publici.**

Obiect: neaplicarea salariului de bază a unui spor de doctorat în procent de 15%.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. VCR,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Finanțelor Publice,

I.2.2. Consiliul Județean Sălaj,

**I.2.3. Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor
Vîrstnice,**

I.2.4, Agenția Națională a Funcționarilor Publici

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul reclamă faptul că nu i se acordă ca spor salarial, procentul de 15%(ca posesor a unui titlu științific-doctorand), la salariul de bază așa cum a prevăzut Legea nr.232/2007, modificată prin Legea nr.330/2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 18429/17.12.2013, a fost citată domnul VCR în calitate de petent, pentru data de 14.01.2014. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 18728/17.12.2013, a fost citat *Ministerul Finanțelor Publice*, prin reprezentant legal, pentru data de 14.01.2014. Procedură legal îndeplinită.

3.3 Prin adresa înregistrată cu nr. 18728/17.12.2013, a fost citat *Consiliul Județean Sălaj*, prin reprezentant legal, pentru data de 14.01.2014. Procedură legal îndeplinită.

3.4 Prin adresa înregistrată cu nr. 18728/17.12.2013, a fost citat *Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vîrstnice*, prin reprezentant legal, pentru data de 14.01.2014. Procedură legal îndeplinită.

3.5 Prin adresa înregistrată cu nr. 18728/17.12.2013, a fost citat *Agencia Națională a Funcționarilor Publici*, prin reprezentant legal, pentru data de 14.01.2014. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1 Petentul ocupă funcția publică de conducere de Secretar al Județului Sălaj din data de 28 mai 2008, moment la care avea calitatea de doctorand al Școlii Doctorale de Științe Administrative din cadrul Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative SNSPA-București. La respectiva dată, în cadrul legislației privind salarizarea funcționarilor publici, prin art. 14 din O.G nr. 6/2007, privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici. Prin Legea nr.232/2007, se prevedea că "funcționarii publici care posedă titlul științific de doctor, beneficiază de un spor pentru titlul științific de 15%. Din salariul de bază, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific respective respective care se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat acordarea acestuia". Textul de lege a fost în vigoare și aplicat până la data de 1 ianuarie 2010, odată cu intrarea în vigoare a Legii cadru nr.330/2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, în prezent abrogată. "Subsemnatul am susținut public teza de doctorat la data de 1 iunie 2011, iar titlul științific de doctor în domeniul științei administrative mi-a fost conferit prin Diploma de doctor emisă în baza Ordinului Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr.6468/07.12.2011".

4.2 Petentul susține că, ca urmare a acestor prevederi legale Legea nr.330/2009 a OUG nr.1/2010 și respective a Legii nr.284/2010, nu a beneficiat niciodată de sporul corespunzător titlului științific de doctor, deși alți colegi funcționari publici au beneficiat și beneficiază în continuare de acest spor cu titlu de sumă compensatorie, în baza art.30 alin6 din Legea nr.330/2009, coroborat cu art.6 alin 1), din OUG nr.1/2010.

4.3 Petentul arată că, în art.20 alin1), din Legea nr.284/2010, se prevede că sporurile, indemnizațiile, primele și compensațiile specifice domeniului de activitate ce se acordă personalului bugetar sunt prevăzute în anexa nr.1, Familia ocupațională de funcții bugetare Administrație, la studiul acestei anexe, se poate observa că omisiunea acordării sporului de doctorat funcționarilor publici se menține în continuare, beneficiul acestuia avându-l și pe mai departe doar acei funcționari publici care dobândiseră titlul științific anterior și cărora li se păstrase acest spor cu titlu de compensație la salariu.

Sușinerile părții reclamate

4.4 Partea reclamată, în speță Consiliul Județean al Județului Sălaj susține că petentul, dorește stabilirea drepturilor salariale în conformitate cu legislația în vigoare; "având în vedere succesiunea actelor normative în domeniu, dispoziția de reîncadrare a fost emisă cu respectarea acestora, respective fără includerea sporului corespunzător titlului de doctor în salariul de bază, acesta nefiind legiferat".

4.5 Partea reclamată Ministerul Finanțelor Publice, invocă pe cale de excepție, prescripția dreptului de a sesiza CNCD, inadmisibilitatea pretențiilor afirmate în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. "raportat la elementele de fapt prezentate de petent, pretinsa lezare a drepturilor sale s-a realizat ulterior obținerii titlului de doctor în domeniul științelor administrative, conferit de diploma de doctor seria H, nr.0005918/N.68/01.02.2012, emisă de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr.6468/07.12.2011...potrivit art.20 din O.G nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, persoana care se consideră discriminată poate sesiza consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei. În contextual de mai sus rezultă cu evidență faptul că, întrucât demersul petiționarului a fost exercitat la aproape doi ani de la data la care pretinde că asupra sa s-au exercitat acte discriminatorii, petiția sa poate fi respinsă ca prescrisă, potrivit O.G nr. 137/2000, modificată". Reclamata susține că prin argumentele petentului, acesta pretinde constatarea existenței unui izvor de drept jurisdicțional, în speță Decizia Curții Constituționale nr.997/2008, a cărei recunoaștere este consacrată în sistemul lor de drept. "În egală măsură, petiționarul solicită CNCD, să pronunțe o hotărâre prin care, să emită recomandări autorităților, pe care, în lipsa oricărui fundament legal, le apreciază ca având atribuții de reglementare în materie, în sensul inițierii unor demersuri în vederea modificării Legii nr.284/2010...așadar, în raport de Decizia Curții Constituționale, în accord cu principiul separărilor puterilor în stat, consacrat de Legea Fundamentală, a fost alienată din atribuțiile CNCD, în mod expres, dacă mai era nevoie, prerogative pronunțării unor soluții ce tind de cenzura sau înlocuirea dispozițiilor legale, inclusive prin recomandări de gen, adresate oranelor administrative cu atribuții legislative", "Pentru considerentele arătate, solicităm respingerea sesizării cu care a fost investit în speță CNCD, în principal ca prescrisă, iar în subsidiary ca inadmisibilă".

4.6 Partea reclamată Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice - Direcția Salarizare susține că; „potrivit prevederilor art.6, alin 1) din O.U.G nr.1/2010, privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri din domeniul bugetar, personalului care a beneficiat în luna decembrie 2009, de sporul pentru titlul științific d doctor I s-a acordat în anul 2010, o sumă compensatory cu caracter tranzitoriu care să acopere suma aferentă acestui spor”. “În anul 2010, suma compensatory a fost inclusă în salariul de bază, dar nu a fost luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de aceasta. Începând cu ianuarie 2010, acest spor nu se mai acordă, fiind abrogate prin art.14 din O.U.G nr. 1/2010, pentru personalul contractual din sectorul bugetar și art. 48 alin1, pct.13, din Legea cadru nr.330/2009, pentru funcționarii publici. În prezent, salarizarea personalului bugetar se face potrivit Legii nr.284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și a O.U.G nr.103/2013, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și altele măsuri în domeniul cheltuielilor publice”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentului nu i se atribuie la salariul de bază, sporul de doctorat în procent de 15%.

5.2 În urma ședinței de audieri a părților din data de 14.01.2014, Colegiul director ridică excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit obiectului petiției, cu indicarea Deciziei nr.997/07.10.2008 a Curții Constituționale.

În consecință, Colegiul director reține că, **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

5.3 „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.4 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul

actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.5 Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, care, într-un final conduce la formarea cadrului de pensionare, specifică după munca fiecăruia materializându-se sub forma stagiului complet de cotizare la sistemul de pensii din sectorul public.

Măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.6 Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor

discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.7 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.8 Colegiul Director, conform *Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale*, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

Opinie separată exprimată de Haller István:

5.9 Instanțele judecătorești au anulat **Hotărârea nr. 426/21.12.2010** a CNCD în care Colegiul director a admis excepția de necompetență materială a CNCD pe baza **Deciziei nr. 997/2008** a Curții Constituționale, arătând că CNCD „a refuzat să își exercite competențele legale (el fiind singurul organism cu astfel de atribuții, în materie de discriminare), respectiv să soluționeze cererea cu care fusese investit, făcând o eronată interpretare a deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale” (**Sentința nr. 32/30.01.2012** a Curții de Apel Ploiești, devenită irevocabilă prin **Decizia nr. 5060/18.04.2013** a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

5.10 Ulterior hotărârii instanței de judecată, CNCD a soluționat cauza prin **Hotărârea nr. 671/20.11.2013**, respingând excepția de necompetență a CNCD.

5.11 Astfel Colegiul director al CNCD a creat o situație care, conform CEDO (a se vedea în acest sens **Cauza Beian împotriva României**, hotărârea din 06.12.2007), reprezintă o discriminare, și anume a soluționat două cauze cu obiect identic în mod diferit, fără ca în această perioadă (data soluției de respingere a excepției și data soluției de admitere a excepției) să fi intervenit o modificare a normei juridice (prin lege sau prin interpretarea instanțelor de judecată).

5.12 Consider că o discriminare venită din parte instituției care are misiunea de a o combate crează o situație extrem de gravă, afectând statul de drept din România.

5.13 În concluzie consider că petiția trebuia soluționată în mod identic cu petițiile care au format obiectul unor dosare similare, în care excepția a fost repinsă și discriminarea a fost constatată de către Colegiul director al CNCD.

5.14 Dacă hotărârea va fi atacată în contencios administrativ, instanțele de judecată, pentru a păstra cauzistica creată de Înalta Curte de Casație și Justiție (obligație ce apare ca efect al **Cauzei Beian împotriva României**), vor anula cu siguranță hotărârea CNCD, însă persoanele în cauză pierd — în mod inutil —

bani și timp, ceea ce s-ar putea întoarce împotriva CNCD prin impunerea unor daune morale și materiale față de această instituție, inclusiv față de membrii Colegiului director care au luat decizii contrare în cauze identice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu 5 voturi pentru și unul împotriva ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

3. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) VCR,

b) Ministerul Finanțelor Publice,

c) Consiliul Județean Sălaj,

d) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vîrstnice,

e) Agenția Națională a Funcționarilor Publici loc. București, str. Eforie, nr. 5, sector 5.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

CAZACU IOANA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

redactat – consilier asistent Rodina Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.